

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति शांति० मोक्ष० नै० भा० त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ ॥ ७ ॥ प्रियइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

परांगतिचयेकेचित्प्रार्थयन्ति मनीषिणः ॥ एतद्व्रतं समाहृत्य सुखमेधन्ति ते जनाः ॥ २३ ॥ सर्वतश्च समाहृत्य क्रतून् सर्वान् जितेन्द्रियः ॥ प्राप्नोति ब्रह्मणः स्थानं यत्परं प्रकृतेर्ध्रुवं ॥ २४ ॥ नास्य देवान् गन्धर्वान् पिशाचान् राक्षसाः ॥ पदमन्ववरो हन्ति प्राप्तस्य परमांगतिं ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिप० मोक्ष० प० जैगीषव्यासितसंवादे त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच प्रियः सर्वस्य लोकस्य सर्वसत्त्वाभिनंदिता ॥ गुणैः सर्वैरुपेतश्च को न्वस्ति भुवि मानवः ॥ १ ॥ भीष्म उवाच अत्र ते वर्तयिष्यामि पृच्छतो भरतर्षभ ॥ उग्रसेनस्य संवादं नारदे केशवस्य च ॥ २ ॥ उग्रसेन उवाच यस्य संकल्पते लोको नारदस्य प्रकीर्तने ॥ मन्ये स गुणसंपन्नो ब्रूहि तन्मम पृच्छतः ॥ ३ ॥ वासुदेव उवाच कुरु राधिप यान् मन्ये शृणुतां मे विवक्षतः ॥ नारदस्य गुणान् साधून् संक्षेपेण नराधिप ॥ ४ ॥ न चारि त्रनिमित्तो स्यात् हंकारो देहतापनः ॥ अभिन्नश्रुतचारि त्रस्तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ ५ ॥ अरति क्रोधचापल्येभ्यं नैतानि नारदे ॥ अदीर्घसूत्रः शूरश्च तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ ६ ॥ उपास्यो नारदो वाढं वाचिनास्य व्यतिक्रमः ॥ कामतो यदिवा लोभात् तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ ७ ॥ अध्यात्मविधितत्त्वज्ञः क्षांतः शक्तो जितेन्द्रियः ॥ ऋजुश्च सत्यवादी च तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ ८ ॥ तेजसाय शसा बुद्ध्या ज्ञानेन विनयेन च ॥ जन्मना तपसा वृद्धस्तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ ९ ॥ सुशीलः सुखसंवेशः सुभोजः स्वादरः शुचिः ॥ सुवाक्यश्चाप्यनीर्ष्यश्च तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ १० ॥ कल्याणं कुरु ते वाढं पापं मस्मिन् विद्यते ॥ न प्रीयते परानर्थे तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ ११ ॥ वेदश्रुतिभिराख्यानैरर्थानभिजिगीषति ॥ तिति क्षुरनवज्ञातस्तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ १२ ॥ समत्वाच्च प्रियो नास्ति नाप्रियश्च कथंचन ॥ मनोनुकूलवादी च तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ १३ ॥ बहुश्रुतश्चित्रकथः पंडितो लालसोऽशठः ॥ अदीनोऽक्रोधनोऽलुब्धस्तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ १४ ॥ नार्थे धने वा कामे वा भूतपूर्वोऽस्य विग्रहः ॥ दोषाश्चास्य समुच्छिन्नास्तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ १५ ॥ दृढभक्तिरनिघात्मा श्रुतवाननृशंसवान् ॥ वीतसंमोहदोषश्च तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ १६ ॥ असक्तः सर्वसंगेषु सक्ता मेव चलक्ष्यते ॥ अदीर्घसंशयो वाग्मी तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ १७ ॥ समाधिर्नास्य कामार्थे नात्मानं स्तौति कर्हि चित् ॥ अनीर्षुर्मृदुसंवादस्तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ १८ ॥ लोकस्य विविधं चित्तं प्रेक्षते चाप्यकुत्सयन् ॥ संसर्गविद्याकुशलस्तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ १९ ॥ नासूयत्यागमं कंचित्स्वनयेनोपजीवति ॥ अवध्यकालो वश्यात्मा तस्मात् सर्वत्र पूजितः ॥ २० ॥ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥